

lange armen, die met een enorme zwieper granaten konden wegslingeren. „Maar nauwelijks waren dezen (de grenadiers) buiten gekomen en voorwaarts gegaan, of zij werden niet alleen in het front aangevalen door de Engelsche kolonne, van achter de paralleldijk ijlings te voorschijn gekomen, maar ook in de linkerflank door de troepen onder bevel van generaal Don, die zich op den buik gelegen insgelijks verborgen hadden”. Kortom: de grenadiers konden Oudkarspel óók niet houden.

Bij de skeletresten werd o.m. een zogenaamd kruitvaatje gevonden. Zo'n koperen kruitvaatje droeg een soldaat aan een kettinkje bij zich, ten-einde in staat te zijn om zelf patronen te kunnen vullen. Op het bij het skelet gevonden exemplaar kon na een grondige schoonmaakbeurt de navolgende inscriptie worden ontcijferd: 1 E 3 C 5. Toen kon drs. J. G. Kerkhoven, conservator van het Koninklijk Nederlands Leger- en Wapenmuseum „Generaal Hofer” in Leiden, zeggen om wie het ging: „De gevonden resten zijn van de vijfde man uit de derde compagnie van het eerste bataljon Grenadiers”.

Hij blijft evenwel naamloos, hij blijft de onbekende soldaat.

Langedijk, najaar 1982

Jan Zeeman

(Voor verdere gegevens zie proces-verbaal van 20 november 1979, nr. 1840/179, opgemaakt door de groep Langedijk van de Rijkspolitie)